

La Rondalla va per l'horta

Al Mestre Èn Patrici GALINDO
i als seus deixebles i companys
de la "Rondalla València"

per
Carles Salvador

La Rondalla va per l'horta,
va per l'horta a l'alqueria;
se deturarà a la porta
de l'hortolana Maria

que és des de poc la promesa
d'un jovenet llaurador
que per ella ja té encesa
la flama del bon Amor.

La nit és clara, molt clara;
molta lluna i pocs estels
per la mar del cel, avara
de somnis de jovincels.

Canta la sèquia un càntic
a mitja veu, tremolós,
que té un aire tan romàntic
com un somriure amorós.

L'horta dorm. Dorm la palmera,
dorm el pou i dorm la parra...
Desperta, Maria espera
una cançó falaguera
al compàs de la guitarra.

.....

La Rondalla va per l'horta
plena de sana alegria
i se detura a la porta
de l'hortolana Maria

on les mates dels geranis
lluïxen llurs clares flors
com els amors esportanis
dins de les capsas dels cors

Ara que l'amor s'acosta
escampen sentor ufana.
Sembla que ho fan aposta
dins la nit que se desgana.

Quina pau! Solemne pau!
I comença la Rondalla
eixa música que atrau
i que l'ànima atenalla.

I un jove canta una "albà"
—jovenet que amors somnia,—
un jove fa la "cantà"
a l'hortolana Maria:

"Te cante perquè m'encantes,
te cante perquè te vulle;
la llum dels ulls se m'apaga
si no em miren els teus ulls."

I tots els instruments a l' hora
repetixen la cançó
mentres un cor tendre plora
d' amor, goig i emoció...

Darrere de la ventalla
del balcó de l' alqueria
ha beneït la Rondalla
qui somriu, sospira i calla:
l' enamorada Maria.

València 3 gener de 1950

